

den duur dat zachte waarschuwen niet meer zullen vernemen. Ik zeg dit niet van jou alleen; ik bedoel dit in 't algemeen.

Nog op een ander ding wil ik in dit verband wijzen. Er wordt veel over gesproken, of jongeren beter doen zich in zekere mate op te sluiten in eigen kring, dan of ze mogen verkeereren met andersdenkenden, om deze zoo mogelijk te winnen. In ons vereenigingsleven spiegelen beide meeningen zich af, en ik geloof, dat ze beiden recht van bestaan hebben. 't Hangt m.i. vooral van de meer of mindere karaktervastheid en meer of mindere beslistheid van overtuiging af, welke weg gekozen moet worden.

Toch zou ik, wanneer het den omgang van leden van beiderlei sexe aangaat, ernstig op voorzichtigheid willen aandringen. Ik heb altijd gemeend, en de correspondentie in dit blad heeft me versterkt in deze meening, dat veel ellende voortkomt uit het aangaan van een huwelijk tusschen geloovigen en ongelooovigen. Maar de allereerste oorzaak van deze ellende zit toch ongetwijfeld in de keuze van hen met wie men omgaat voor men verloofd is. Is men dan maar al te geneigd alle verschil weg te doezelen, omdat men zoo gezellig met elkaar kan verkeereren, dan is 't geen wonder, dat er straks een verloving volgt, die met een beroep op Gods Woord afgekeurd moet worden.

Meen jij en meenen anderen met je, dat ze tamelijk vrij met jongelui van 't andere geslacht kunnen omgaan; dat ze elkaar kunnen schrijven en, zijn ze in dezelfde stad, elkaar gemeenschappelijk kunnen bezoeken, laat ze dan toch in ieder geval rekenen met de mogelijkheid, dat het hart een andere taal dan die der vriendschap zou kunnen gaan spreken. M.i. moet de omgang tusschen jongelui altijd zóó zijn, dat ze wanneer eenmaal vast staat: met deze zou ik een nadere verbintenis nooit begeeren, ook een zekere reserve in aanmerking nemen, opdat niet voor één van beide partijen straks briefwisseling of omgang een tragisch einde neemt.

En in ieder geval zou ik, als ik je moeder was, eenige beperking in je briefwisseling wenschelijk vinden. En misschien in je omgang ook.

Vrienden te hebben is aangenaam, vriendschappelijke omgang is voor jonge menschen zelfs noodig, en een avond van onschuldig genot is hun gaarne gegund. Maar... 't leven is méér dan spel; is ook méér dan gezellig omgaan met elkaar. 't Is o.m. ook dit: elkaar voorthelpen op den goeden weg; zwakken ondersteunen; aan treurenden vriendelijkheid bewijzen, en wat het eerst komt: God zoeken in de dagen der jeugd. Zou aan dezen ernst des levens, ook bij hen, die niet om den broode zich een levenstaak

behoeven te zoeken, een al te druk gezelschapsleven geen schade kunnen doen?

Wil je voor jezelf eens deze vraag beantwoorden: waaraan besteed je méér tijd, aan de correspondentie met je vrienden, of aan 't lezen van den Bijbel, de gemeenschapsoefening in 't gebed en 't lezen van zulke boeken, die zich met de ernstige zijde van 't leven bezig houden?

Je behoeft mij dit niet te biechten; ik heb wel een indruk van je leven, uit hetgeen je schrijft, doch die kan best verkeerd zijn. Alleen hierop wilde ik wijzen: wat ik hierboven zei is óók een manier, om je vraag te beantwoorden. En wellicht is het de slechteste maatstaf niet.

J. M. W.—W.

ALS EEN SCHELP

Als God u mocht vinden
Gansch ledig, een schelp op het strand,
Zoo zal Hij zich bukken,
U nemen vol liefde in Zijn hand,
En zeggen: mijn gave
Van wijsheid, genade en van kracht
Vervulle deez' ziele;
Want ik wek uit doodesnacht
't Bruisende leven,
Mijzelve ter eer. —
Schep moed dan, versaagde,
Reeds komt Hij, uw Heer!

Maar mocht God u vinden
Voldaan, met uzelve tevree,
Zoo zal Hij u laten
Ten prooi van de woelende zee
Die wreed in haar spel is,
En zeggen: „Zichzelve genoeg
Is deze, dus laat ik, wie nimmer
De gunst van Mijn gave zich vroeg.”

(Vrij naar T. E. Brown).

J. M. W.—W.